

Scénář k animovanému videu – Verner Lička

Pamětník: **babiččina věta*. To byla taková ta prajzština v té době, kde asi jste pochopili, že moje babička jako přitom mně řekla dvě takové nadávky, a takové řekněme sympatické, že mám vzít nějakou sítku, tašku a jít koupit housky.*

Vstup 1: Verner Lička se narodil v Hlučíně. Vzpomíná s úsměvem na své krásné dětství prožité v hospodářství v Sudetech.

Pamětník: *Zbožňoval jsem třeba vajíčka jo, tak to jsem s mojí sestrou na sto způsobů a jednou takhle, jednou takhle.*

Pak jsme měli velkou zahradu a a k tomu jsme měli, já nevím, osmdesát králíků jsme chovali a dvě prasata, dokonce si vzpomínám ještě na krávu, na kozičku, na její mléko.

Můj úkol byl, kosit a sbírat kopřivy. Moc jsem to neměl rád, jo, anebo jsem musel pást husy jo.

Vstup 2: Sport už ho ale provázel od začátku jeho dětství.

Pamětník: *Jenom závodně jsem bral čtyry sporty. Basket, házenou, hokej a fotbal.*

Vstup 3: Verner šel i na střední školu.

Pamětník: *Já jsem vlastně dělal strojařinu, moc mě to nebavilo, ale jsem to dostudoval, vystudoval, abych potom, a šlo mi o to, abych jsem mohl dostat dál třeba na nějakou vysokou školu.*

Vstup 4: A to se mu pak také podařilo.

Pamětník: *Zkoušky jsem dělal na Vysoké škole báňské, v tričku s americkou vlajkou a v džínách, což vyvolalo poprask, protože před rokem osmdesát devět to asi nebylo úplně nejoptimálnější oblečení.*

Vstup 5: Očekávalo se, že jako student a významný sportovec bude členem strany.

Pamětník: *A já byl jediný, který nebyl v KSČ. Pak jsem byl dokonce kapitánem Baníku Ostrava, tak mě předseda říkal: ‚Vernere, zkusil byste to zvážít, že byste vstoupil do KSČ?‘ A já mu říkám ‚Tatinek by mě zabil.‘*

Vstup 6: Verner i tak vystudoval vysokou školu, byl úspěšným fotbalistou a na prvního máje 1976 potkal ženu svého života.

Pamětník: *Sportovci museli do ulic do průvodu. A jak jsem jel vlastně na toho prvního máje do Ostravy na ten povinný májový průvod, tak jsem poprvé potkal moji ženu. Celkem brzo byla manželka v jiném stavu, a tak jsem se oženil.*

Vstup 7: Narodili se jim dva synové a Verner dostal v roce 1986 příležitost hrát ve Francii. Ocitl se v úplně jiném světě, než bylo socialistické Československo, a nejen on, ale i jeho rodina.

Pamětník: *A zase ale byl problém, protože vysvětlí českému člověku nebo československému tenkrát, že nesmí všechno dopíjet, anebo dokonce moc pít. A tam třeba byl předkrm, třeba byl, já nevím, hlemýžď, a k tomu se dává červené víno, tak si trošku likneš, nebo necháš. Děda to hned vypil.*

Vstup 8: Verner byl jak hozený do vody a musel se naučit také francouzsky. Nečekal ale, že mu to půjde tak dobře.

Pamětník: *A mně pomohlo nejvíc, že jsem tam začal studovat trenérskou školu.*

A ten učitel mi říká: ‚Verner, ty jseš buď génius, anebo jsi podvodník.‘ Tak já mu říkám: ‚No jo, jsem se ti to naučil nazpaměť.‘

Vstup 9: Přes všechny překážky si Verner život ve Francii zamiloval.

Pamětník: *Já jsem vždycky se utíkal se vyčistit do Francie, a dělám to vlastně dodnes, když potřebuju jako se očistit a nabít se nějakou tou emocií, tak jedu tam.*

Vstup 10: V roce 1990 dostal nabídku trénovat děti, a tím začala jeho trenérská kariéra. Do roku 2017 vystřídal několik profesionálních týmů, a trénoval i po boku svého syna Marcela.

Pamětník: *Baník Ostrava, Zlín, Baník Ostrava, Katar a v Polsku pět týmů.*

Vstup 11: Trenérská práce mu přinášela mnohem víc, než si předtím uměl představit.

Pamětník: *A ta práce, jako naše o fotbale, to je tak možná třicet procent, zbytek je o tom, o poznávání toho člověka, o té jeho výchově. Já potřebuju právě vidět, jaký je člověk, aby byl dobrý člověk, abych z něho mohl udělat případně potom dobrého, dobrého hráče.*

Vstup 12: Verner o sobě říká, že je možná tak trochu štístko. Je trojnásobným mistrem ligy se svým týmem FC Baník Ostrava v letech 1976–1981. V roce 1980 přivezl zlatou medaili z letní olympiády v Moskvě a také bronzovou medaili z mistrovství Evropy v Itálii. Nejvíc si ale váží toho, že byl uveden do Síně slávy Moravskoslezského kraje jako Sportovec

roku 2018.

Pamětník: *Já jsem nikdy nesoutěžil, abych byl lepší než ten druhý, jsem soutěžil sám se sebou, jo. Potom teprve časem pochopíš, že nepřátelé vlastně nemáš, jediný nepřítel jseš no, ty sám. To jde o to, aby vědět, vědět ten cíl, že to chci dělat, pak už to je jenom jednoduše - učenlivost, pracovitost.*